

SIMON ROSENKILDE ROED

12. april 2023
Kl. 19.30

Konservatoriets Koncertsal
Julius Thomsens Gade 1

FLØJTE

DET KONGELIGE DANSKE
MUSIKKONSERVATORIUM

Gratis adgang

dkdm.dk

SIMON ROSEN- KILDE ROED

Simon Rosenkilde Roed (f. 1995) har siden august 2019 være ansat som solofløjtenist ved Den Kongelige Livgardes Musikkorps. Han tog sine første musikalske skridt i Tivoli-Garden og har siden taget bachelor- og kandidatgrad fra Det Kongelige Danske Musikkonservatorium, hvorfra han nu debutterer fra solistklassen. På DKDM har Simon studeret hos Dóra Seres, Brit Halvorsen, Ulla Miilmann, Anna Dina Schick Bjørn-Larsen, Toke Lund Christiansen, Henrik Svitzer og Russell Itani. Derudover har han studeret ved Conservatoire National Supérieur Musique et Danse de Lyon hos Julien Beaudiment, Emmanuelle Réville og Gilles Cottin. Som orkestermusiker assisterer Simon jævnligt i professionelle orkestre og ensembler i Danmark og i udlandet, og han har assisteret i DR SymfoniOrkestret, Det Kongelige Kapel, Copenhagen Phil, Danmarks Underholdningsorkester, DiamantEnsemblet, Den Fynske Opera, Malmö SymfoniOrkester, Malmö Operaorkester og L'Orchestre de l'Opéra de Lyon.

Simon er prisvinder ved en række danske og internationale konkurrencer, herunder Le Concours de Flûte de Paris 2019, Øresunds Solist og Berlingskes Klassiske Musik-konkurrence. Han deltager jævnligt i masterclasses med anerkendte fløjtenister og undervisere og har blandt andet modtaget undervisning af Emmanuel Pahud, Andrea Lieberknecht, Philippe Bernold, Denis Bouriakov, Gaby Pas-Van Riet, András Adorján, William Bennett og Robert Langevin.

Simon nyder at optræde som solist med orkestre, og han har flere gange optrådt som solist med sit nuværende orkester, Den Kongelige Livgardes Musikkorps, såvel som med andre orkestre. Derudover er han en aktiv kammermusiker og i øjeblikket medlem af blæserkvintetten Kvintet Nordvind samt af Den Kongelige Livgardes Musikkorps' blæserkvintet.

MEDVIRKENDE

Ulrich Stærk, klaver

Kern Westerberg, Cecilie Emtoft, Bori Brezovszky, Anna Kolby Sonstad, Amalie Kjældgaard Kristensen, Marcelina Sztekmiler, Cassandra Andrea Juul og Olga Melby Larsson, violin

Vinçèn Arneodo, Þórhildur Magnúsdóttir og Philemon Hahn, bratsch

Rasmus Støier Andersen, Torbjørn Eika Jørgensen og Léa Sol, cello

Lars-Bo Hermansen og Antoni Franciszek Dubajko, kontrabas

David Bendix Nielsen, cembalo

Nils Erik Måseidvåg, dirigent

PROGRAM

CLAUDE DEBUSSY (1862-1918)

Prélude à l'après-midi d'un faune (arr. for fløjte og klaver)

GUILLAUME CONNESSON (F. 1970)

Le Rire de Saraï

I. La plainte d'Agar

II. Bénédiction de l'Alliance

PJOTR ILJITJ TJAJKOVSKIJ (1840-1893)

Lenskis arie fra "Eugen Onegin" (arr. for fløjte og klaver)

ANDRÉ JOLIVET (1905-1974)

Chant de Linos

PAUSE (CA. 20 MINUTTER)

CARL PHILIPP EMMANUEL BACH (1714-1788)

Fløjtekoncert i d-mol, H 484.1 (Wq 22)

I. Allegro

II. Un poco Andante

III. Allegro di molto

ANDRÉ JOLIVET

Koncert for fløjte og strygeorkester

I. Andante cantabile

II. Allegro scherzando

III. Largo

IV. Allegro risoluto

PROGRAMNOTER

Debussys Forspil til en fauns eftermiddag står som et af hovedværkerne inden for den impressionistiske musik. Værket er skrevet som musik til hyrdedigtet En fauns eftermiddag af digteren Stéphane Mallarmé. Om sin musik til digtet sagde Debussy selv: ”Musikken til dette forspil er en meget fri illustration af Mallarmés smukke digt. Den ønsker ikke at genfortælle digtet, men vil fremkalde de forskellige stemninger, i hvilke faunens begær udfolder sig i hans drømme denne hede eftermiddag.” Værket begynder med en fløjte helt alene, faunens fløjte. Langsomt udfolder musikken sig. Der er erotiske undertoner fra faunens jagt efter nymfer, der ikke vil have ham. Lukker man øjnene, kan man nærmest se den sitrende varme i horisonten fra den bagende eftermiddagssol. Mallarmé forholdt sig skeptisk over, at der blev sat musik til hans poesi, men da han havde hørt Debussys værk, skrev han til komponisten: ”Jeg er netop kommet fra koncerten, dybt berørt. Hvilket under! Deres illustration af faunens eftermiddag, hvis eneste dissonans i forhold til min tekst er, at den går meget længere ind i nostalgien, ind i lyset.”

Guillaume Connesson (f. 1970) er en af de mest spillede nulevende franske komponister verden over. Hans værk *Le Rire de Saraï*, som på dansk kan oversættes til Sarajs latter, er skrevet til den franske fløjtenist Sarah Louvion (solofløjtenist i Frankfurt Operaorkester) og blev uropført i år 2002. Værket er inspireret af passager fra Første Mosebog, og som indledning til værket citerer Connesson følgende afsnit fra Bibelen: ”Sara lo ved sig selv og tænkte: »Skulle jeg virkelig føle begær, efter at jeg er blevet affældig, og min herre er blevet gammel?« Men Herren sagde til Abraham: »Hvorfor ler Sara og tænker: Skulle jeg virkelig få børn nu, da jeg er blevet gammel? Intet er umuligt for Herren! Næste år ved denne tid kommer jeg tilbage til dig, og så har Sara en søn.«” (Første Mosebog, kapitel 18, vers 12-14) Førstesatsen *La plainte d’Agar* kan på dansk oversættes til Hagars klage, mens andensatsens titel *Bénédiction de l’Alliance* på dansk betyder Pagtens velsignelse. De to satser er hver inspireret af følgende bibelcitater: I. ”Herrens engel traf hende ved en kilde i ørkenen, kilden ved vejen til Shur. Han sagde: »Hagar, Sarajs trælkvind, hvor kommer du fra, og hvor skal du hen?« Hun svarede: »Jeg er på flugt fra min frue Saraj.«” (Første Mosebog, kapitel 16, vers 7-8) II. ”Gud sagde til Abraham: »Din kone Saraj skal ikke længere hedde Saraj. Hendes navn skal være Sara. [...] Men Gud sagde: »Nej, din kone Sara skal føde dig en søn, og du skal give ham navnet Isak. Med ham vil jeg oprette min pagt som en evig pagt for hans efterkommere.«” (Første Mosebog, kapitel 17, vers 15 & 19) Første gang jeg hørte værket, var jeg tryllebundet af førstesatsens behandling af såvel melodik som harmonik og af andensatsens ustoppelige rytmiske drive og det legefule sammenspil mellem fløjte og klaver. Jeg håber, at I vil være ligeså begejstrede for Connessons *Le Rire de Saraï* som jeg!

Tjajkovskijs opera *Eugen Onegin* fra år 1879 er en af hans mest populære operaer, og den har siden premieren i Moskva nydt godt af regelmæssige opførelser over det meste af verden. Operaen handler om den selviske Eugen Onegin og hans tilnærmelser til sin bedste ven Lenskis forlovede, Olga. Vi er nået til det sted i operaen, hvor Eugen Onegin har vist lidt for meget interesse i Olga, hvilket har provokeret Lenski til at udfordre Eugen Onegin til en duel. I sin arie kigger Lenski tilbage på sin lykkelige ungdom og sin kærlighed til Olga. Han indser, at han højst sandsynligt vil dø i duellen, men det går op for ham, at han faktisk er ligeglad, om han dør. Lenskis berømte tenorarie blev allerede i 1920’erne udgivet i et arrangement for violin og klaver af violinisten Leopold Auer, og med inspiration fra dette arrangerede den tidligere koncertmester i Berliner Filharmonikerne, Guy Braunstein, i år 2009 arien for fløjte og klaver til sin kollega, solofløjtenist Emmanuel Pahud. Som forord til denne version for fløjte og klaver skriver Emmanuel Pahud: ”We musicians are always on the lookout for new sounds and interesting repertoire that give our instrument an unmistakable profile. [...] After all, our imagination should be the only limit.”

Første halvdel af denne debutkoncerts sidste værk, *Chant de Linos*, har stærke rødder i den græske mytologi og blev skrevet af den franske komponist **André Jolivet** til den årlige fløjtekonkurrence på konservatoriet i Paris i år 1944, der dette år blev vundet af den verdensberømte fløjtenist Jean-Pierre Rampal, hvilket førte til et tæt venskab mellem Jolivet og Rampal. Én af Jolivets store inspirationskilder var antikke myter, og han havde en musikalsk ambition om at ”give back to music its ancient and original character as the magic and incantational expression of human groups.” *Chant de Linos* er inspireret af den græske mytologi, og titlen kan på dansk oversættes til Linos’ sang. I den græske mytologi er Linos musiker og musiklærer. Han er søn af guden Apollon og bror til musikeren Orpheus. Jolivet skriver selv som indledning til værket, at Linos’ sang i det antikke Grækenland indeholdt tre elementer: klagen over begravelse, krig og dans.

Carl Philipp Emanuel Bach var ansat ved hoffet hos Frederik den Store, konge af Preussen. Kong Frederik den Store går også under navnet Fløjtekongen, fordi kongen havde en stor interesse i og selv dyrkede fløjtespillet. Ved hans hof var også ansat fløjtenisten Johann Joachim Quantz, der var en af Europas bedste fløjtenister på sin tid. Quantz var kongens personlige fløjtelærer, og selvom C.P.E. Bachs musikalske aftryk på eftertiden må siges at være i en anden liga end Quantz’, skulle Quantz efter sigende være blevet betalt markant bedre end C.P.E. Bach ved Frederik den Stores hof. Dette har selvfølgelig været til stor frustration for C.P.E. Bach. En historie lyder på, at C.P.E. Bach som en provokation derfor skulle have skrevet den halsbrækkende sidstesats, *Allegro di molto*, til sin fløjtekoncert i d-mol, netop så kongen ikke havde det nødvendige niveau til at spille satsen. Kongen var amatørfløjtenist, og C.P.E. Bach skrev satsen, så kun datidens professionelle fløjtenister kunne spille den tilfredsstillende.

Aftenens debutkoncert afsluttes med et værk af en komponist, som vi allerede har stiftet bekendtskab med. I skal nemlig høre **André Jolivets** Koncert for fløjte og strygeorkester. Som tidligere nævnt havde Jolivet et tæt venskab med den franske fløjtenist Jean-Pierre Rampal, og denne fløjtekoncert er netop skrevet til og blev uropført af Rampal i år 1950. Koncerten består af fire satser, der hænger sammen to og to, og i stedet for at skrive yderligere, vil jeg blot lade dette stykke musik tale for sig selv. Det er en af mine absolutte yndlingskonserter for fløjte, og jeg glæder mig meget til at dele dette fantastiske værk med jer som afslutning på min debutkoncert.

Ulrich Stærk hører til eliten blandt skandinaviske pianister med langt over 150 koncerter om året i ind- og udland. Modtager af en række hæderspriser og nomineringer, bl.a. Musikanmelderingens Kunstnerpris, ligesom en række nomineringer indenfor GRAMMY, Årets klassiske udgivelse (DK), Årets klassiske cd (Gramophone/Critic's Choice), Årets klassiske solo-CD (P2), CD of the Month (Strad Magazin), This Month on Display (Virgin/NY) og mange flere.

Han har optrådt med alle danske symfoniorkestre samt Schleswig-Holsteinisches i bl.a. klaverkonserter af Mozart, Beethoven, Sjostakovitj, Chopin, Bartók, Manuel de Falla m.v. Indspillet Herman D. Koppels 2. klaverkoncert for Dacapo sammen med Odense Symfoniorkester samt RHAPSODY IN BLUE i 2014 med Prinsens Musikkorps. I 2019 udgav Ulrich Stærk sin seneste solo-cd med en række nattestykker under titlen "Royal Piano Nights" i anledning af Prins Joachims 50-års fødselsdag. CD'en er i 2023 stadig én af de mest spillede på P2. I 2023 udkommer hans solo-cd "Moments". Foruden sit virke som solist og kammermusiker har Ulrich Stærk specialiseret sig i at coache sangere, hvilket afspejler sig i en række masterclasses og workshops, som han afholder jævnligt i en række lande. Han er docent ved DKDM og gæstelærer ved en række konservatorier og operahuse, bl.a. Operahögskolan i Malmö og Göteborg.

Nils Erik Måseidvåg fra Stavanger regnes som et av Norges store dirigenttalent og han har allerede gjestet flere norske profesjonelle ensembler med suksess, inkludert Oslofilharmonien, TSO, KSO, SSO, KORK, Marinemusikken, Stabsmusikken, Luftforsvarets, Sjøforsvarets og Hærens Musikkorps. Han var i 2018-19 assistentdirigent for BFO og arbeidet tett med sjefdirigent Edward Gardner. Gjennom lanseringsprogrammet Opptakt har han også dirigert prosjekter Nordnorsk Opera og Symfoniorkester. Nils Erik har deltatt på internasjonale mesterklasser med lærere som Neeme og Paavo Järvi, Vasily Petrenko, Jukka-Pekka Saraste, Jorma Panula m.fl. Nils Erik har studert orkesterdirigering ved Det Kongelige Danske Musikkonservatorium i København under Giordano Bellincampi og Michael Schönwandt, og han har også tidligere studert ved Norges Musikkhøgskole under Ole Kristian Ruud og Sigmund Thorp. Her studerte han også klarinett under Leif Arne Pedersen og Bjørn Nyman. I 2018 vant han 3. pris og "Finn Audun Oftedals minnestipend" i Prinsesse Astrids Internasjonale Musikkpris.

TAK

Tusind tak til Ulrich Stærk, til Nils Erik Måseidvåg og til alle musikerne i mit fantastiske strygeorkester for at være med mig på scenen i dag og for at være med til at gøre denne koncert til noget helt særligt.

Tak til mine fantastiske lærere ved DKDM og CNSMD Lyon.

Tak til familie, venner og kollegaer. Ingen nævnt, ingen glemt.

Og sidst, men ikke mindst, tak til jer, kære publikum, for at være kommet i aften.

Simon Rosenkilde Roed

• WWW.DKDM.DK